Jaarverslag Nut & Sport Stolwijk 2002

Het jaar 2002 is alweer voorbij. Terugkijkend op dat jaar kunnen we constateren dat het een rustig jaar geweest is. Er hebben zich geen opvallende verrassingen voorgedaan. Misschien was het zelfs wel een lauw jaar. Gebeurde er niet te weinig? Het bestuur kreeg het niet via de gangbare weg (de jaarvergadering) voor elkaar om een kascontrolecommissie te krijgen. Door gebrek aan belangstelling is de bingo- avond niet doorgegaan.
We lijken ons erin te berusten, dat de ledenvergaderingen door minder dan 20 mensen, inclusief bestuur, bezocht worden. Het aantal inschrijvingen voor de jongdierenkeuring loopt snel terug. 10 mensen dragen 92 dieren voor. En dat van twee verenigingen. Al jaren kan onze secretaris meer leden uitschrijven, dan nieuwe leden inschrijven. Ook dat was in 2002 niet anders. Ook de trend van steeds kleinere tentoonstellingen werd in 2002 niet doorbroken.
Hoe lang zeggen we al niet met z'n allen dat het anders moet, willen we in de toekomst het hoofd boven water houden. Maar er gebeurt niets.
Goed, in deze opzichten zijn we niet anders dan de ons omliggende kleindierfokverenigingen. We zijn nog steeds in staat een aantrekkelijke show neer te zetten. We hebben een compleet bestuur, dat zich op enthousiaste wijze inzet voor de club. Financieel doen we het ook al niet slecht.
Onze afvaardiging op de provinciale bondsvergaderingen liet ook in het afgelopen jaar kritische geluiden horen vanuit onze vereniging.
Wat mij als voorzitter persoonlijk de grootste zorg baart, is dat we als bestuur niet in staat zijn om met frisse nieuwe ideeën de vereniging nieuw leven in te blazen en dat dergelijke ideeën evenmin vanuit de vereniging komen. Het lijkt er inderdaad op, dat we met z'n allen in een uitzichtloze situatie berusten. Dat zal mede voortkomen uit het feit, dat de bedreigingen landelijk zijn en we de oorzaak dus niet bij ons zelf hoeven te zoeken. Maar als we op deze manier doorgaan houdt het bestaan van Nut & Sport op voordat we het in de gaten hebben. In de laatste ledenvergadering van 2002 bleek uit de rondvraag toch, dat we het niet zo ver willen laten komen. Een nieuwe roep om samenwerking. Voor het bestuur een klus voor 2003, waar we in november 2002 al mee gestart zijn.

Nog even enkele feiten op een rijtje:
Bestuurlijke veranderingen hebben niet plaatsgevonden. De samenstelling bleef: Albert Hamberg, voorzitter; Rob Kamer, secretaris; Ton de Heij, penningmeester; Eveline de Heij-Havelaar, 2de secretaris en 2de penningmeester; Jan Joost Bouman, Meindert Dekema en Cees Kalmeijer, commissarissen.
Ton de Heij heeft bij zes fokkers 69 konijnen getatoeëerd.
Alle activiteiten kosten geld en worden betaald, zodat er aan het einde van het jaar bijna 167 euro overbleef. Ons vermogentje is dus weer wat gegroeid. De penningmeester heeft de cijfers keurig op een rijtje.

Rest mij nog enkele zinnen aan de clubtentoonstelling te wijden.
De vaste ploeg mensen heeft er voor gezorgd, dat alles voorbereid, opgebouwd, bijgehouden en weer afgebroken werd. Een inzet die zeer gewaardeerd wordt.
Door 17 leden werden 106 dieren ingeschreven. Een bedroevend laag aantal, als je bedenkt dat we in 2001 nog 146 dieren hadden en in 2000 128 dieren. Ondanks de lage kwantiteit hadden we een hoge kwaliteit aan ingezonden dieren. Het mooiste konijn kreeg een 1ste F. Het betrof een jonge Alaska- ram van A. Brand. Ook was er een 1ste F voor een koekoekkleurige kraaikophen van G. Vermaas, die daarmee kampioen bij de grote hoenders werd. G. Vermaas won ook bij de krielen, doordat een isabelporceleinkleurige sabelpootkrielhen een 1ste U

scoorde. Vermaas liet zijn kwaliteit als topfokker ook nog eens blijken door de R. Pels herinneringsbeker te winnen.
Alle prijswinnaars nogmaals van harte gefeliciteerd. Helaas was er slechts een lid voornemens cavia's in te schrijven. Door gebrek aan concurrentie heeft het bestuur met hem besloten de cavia- keurmeester af te zeggen.

Afsluitend kunnen we terugkijken op een rustig jaar voor Nut & Sport, waarbij we tot de conclusie komen, dat als we op deze manier door gaan we heel rustig en bedaard, maar sneller dan we ons realiseren bij het einde van onze vereniging komen.